

Șoapta din cuvinte

Danab

Eram copil și mă duceam în parc, un loc drag, mie,
S-ascult al vântului suspin.. s-ascult din veșnicie
Cum cerul răsună-n cântări, copaci de veselie
Băteau din palme... căci erau cuprinși de bucurie...
Și florile-și plecau ades, petalele gingașe
Și păsările peste drum, tot cântau drăgălașe...

E toamna iar.. și un covor de frunze-i toată strada
Eu calc pe ele.. mă-nfior.. mă strigă-n casă, tata:
"-copile.. iar te-ai dus în parc.. ca să vorbești cu cerul?"
Eu caut printre stele mii să pot găsi misterul
Misterul stelelor pe cer.. și cerul.. cum e oare?
de unde vine-aceasta blândă, dulce rază de soare?
De ce-am venit pe-acest pământ.. de ce mai sunt în viață...
Îmi dă răspuns șoapta de vânt: "- o, cum? Nu știi, dulceață?"
Deschid urechea.. mă-nfior.. ce glas duios... și-ndată
Ascult!.. dar ce folos.. iarăși, mă strigă al meu tată:
"-hai mai copile.. tu azi vii? Eu ți-am promis plimbarea,
Un magazin cu jucării te-așteaptă.. înserarea
Ne va prinde pe drum.. dar, hai grăbește-te, odată!"
Eu las totul.. totul acum.. m-așteaptă al meu tată..

Cu ochii după stele iar, privesc și întrebarea
Răsare-n gând... dar șoapta Lui.. din nou străbate zarea...
Se-așează la urechea mea.. și mă-ntreabă: "- copile,
Ce-ai vrut cu întrebarea ta ca să mă-ntrebi pe mine?"

"-am vrut să știu de ce-am venit aici pe-acest pământ..
Și cum e cerul străveziu ? Și alte ceruri, sunt?
Mai sunt copii.. și case.. chiar? Mai sunt boli și dureri..?"
Iar șoapta îmi răspunde iar: "-o, nu... sunt mângâieri,
E-un soare sfânt strălucitor.. copii care dansează,
Iar florile de dragul lor pe toți îi parfumează...
Sunt îngeri mii.. maiestuoși.. iar străzile-aurite..
Sunt locuri pentru toți cei sfinți de Domnul, pregătite...
Dar mai presus de frumuseți.. de-orice sfântă culoare
E Domnul Cerului, Măreț.. în haine lucitoare!
Și nu sunt lacrimi.. nici dureri.. la toți li s-a dat Harul
Să aibe-acolo mângâieri... căci vindecarea-I Darul,
Primit din Mâna Lui cu drag când a trecut Calvarul..
Când răstignit a fost atunci.. pentru întreaga lume...
Nu vrei... copile drag,.. de-acum să porți a Lui sfânt Nume?

N-ai vrea copile ca să fii acolo-n veșnicie
Și bucurie ai avea nu ca de-o jucărie...
Căci jucării și bucurii ce sunt pe-acest pământ
Cândva.. cu toate vor pieri.. vino la Domnul Sfânt!"

Și mă lăsa îngândurat apoi șoapta Lui dulce
Și parcă m-a durut atunci când mi-a vorbit de-o cruce...
"-o, ce să fac? Aș vrea.. aș vrea să fiu cu EL îndată...
Dar mă-nfior și mă întreb: ce-ar spune al meu tată?"

Eram copil când vocea Ta am auzit Părinte..
De-atunci nimenea ca și ea.. nu mi-a vorbit.. cuvinte
Ce au rămas în suflet vii... mai vino șoaptă, azi
Și răscolește-mi amintiri... mangaie-al meu, obraz!

Iar tata.. ce-mi va zice-acum.. nu mai ascult deloc
Că-n inimă arde de-atunci al dragostei sfânt, foc
Și vreau să te primesc cu drag și de-acum înainte,
Să-mi fi Prietenul meu Bun.. și șoapta din cuvinte!

06.10.2015